

РЕШЕНИЕ

№ 5811

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7861** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Адвокат – пълномощник на Р. Д. Д. е предявил от негово име иск срещу ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ за обезщетяване на неимуществени вреди, оценени на 9 000 лева, заедно със законните лихви, считано от датата на исковата молба (28.07.2025 г.), до окончателното изплащане. Твърди се вредите да са причинени от ЗАПОВЕД № 1875/16.09.2023 г., издадена от изпълнителния директор на Фонда, отменена от Административен съд София – град, 19^{-ти} състав с Решение № 28318/27.12.2024 г., по адм. дело № 10366/2024 г., влязло в сила на 19.03.2025 г.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощения адвокат П. В., който: поддържа исковата молба; ангажира гласни доказателства - показания на свидетел – И. А. О., както и писмени, приложени към исковата молба; претендира възстановяване на направените разноски за настоящото производство, съгласно списък. Представена е писмена защита.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт с писмен отговор и в съдебно заседание оспорва изцяло исковата молба, като неоснователна и недоказана. Желает юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба и за присъждане на обезщетение по справедливост.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

Установява се и не се оспорва, че с влязло в законна сила на 19.03.2025 г. Решение № 28318/27.12.2024 г., по адм. дело № 10366/2024 г. на Административен съд София – град, 19^{-ти} състав е отменена издадената от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ Заповед № 1875/16.09.2023 г., с която било прекратено служебното правоотношение с ищеца, на длъжността „старши експерт“ в същата администрация. Посоченото основание за прекратяване е това по чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител – едностранно от органа по назначаване, при наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън, случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 с.з. Мотивите на Съда да отмени заповедта са свързани с извода за липса на мотиви, с които да бъде обосновано наличието на „обективна невъзможност“.

С отмяната на заповедта за ищеца формално е възникнало основание да претендира от ДФ „Земеделие“ обезщетение, с твърдение да е претърпял неимуществени вреди, дефинирани като: „душевно страдания и болка, породени от несправедливото прекратяване“, което „очевидно е тенденциозно и извършено единствено с цел освобождаване от определен служител“; изпадане в силна депресия“; влошаване на задрвословното състояние и невъзможност да реализира доходи, с които до този момент е помагал на болния си баща, което „допълнително травмирало ищеца, тъй като бил поставен в много деликатна ситуация относно възстановяването на заетите суми от познати; ищецът спрял да се събира с приятели и бивши колеги, отслабнал и не можел да спи спокойно; постепенно развил състояние на хипертонично сърце; претърпял значими болки, страдания, унижение и психически травми, които продължават и до момента“.

Разпитаният свидетел И. А. О., посочен от ищеца твърди с показанията си следното: познават се с ищеца Д. от около 10 години, по партийна линия и били в приятелска компания, като поддържали приятелски отношения; особено от 2021 г. насам се чували постоянно по телефона и се виждали поне веднъж седмично, говорейки си и партийно, но по-скоро на приятелски начала; ищецът споделил за уволнението си и причините - симпатизира на определени хора в партиен аспект, от старото ДПС и не симпатизирал на новото ДПС; след уволнението се затворил и свил - говорел по различен начин, споделял, че не се чувства добре, по-скоро психически, емоционално; уволнението се отразило доста отрицателно на ежедневието му като цяло; знаел, че ищецът има здравословни проблеми - започнал да вдига кръвно; имало периоди, през който свидетелят трудно го предизвиквал да излязат на кафе; споделял, че има парични проблеми и тежко приемал недостига на парични средства; помагал за лечението на баща си; съвсем до скоро бил афектиран, че реално е уволнен по субективни причини.

С разпореждането за насрочване на делото Съдът изрично указва на ищеца тежестта да установи и докаже изложените в исковата молба твърдения за понесени неимуществени вреди, включително като представи съответни медицински документи. В тази връзка са представени още с исковата молба: експертни решения на ТЕЛК, касаещи Д. Б. Д. – баща на ищеца; амбулаторен лист от 10.04.2025 г. за извършен на ищеца първичен медицински преглед, с отразено „обективно общо състояние“, от описанието на което не се установява наличие на болестно състояние, като е насочен за преглед при кардиолог. Други медицински документи, вкл. за преглед от кардиолог не са представени.

От правна страна.

Настоящият решаващ състав на Административен съд София – град намира така предявения иск за обезщетяване на неимуществени вреди, за частично основателен и частично доказан.

Исковете, с претенция за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за

имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая - Заповед № 1875/16.09.2023 г., с която било прекратено служебното правоотношение с ищеца); причинена вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Ответникът, в условията на насрещно доказване не ангажира доказателства (гласни и писмени), досежно личността на ищеца, посредством които да оспори описаните от него негативни изживявания. Свидетелските показания на обозначил се като приятел на ищеца Съдът преценява като обяснимо пристрастни, преповтарящи изложените в исковата молба описания на психическото му състояние. Съдът кредитира пестеливо показанията, понеже са абстрактни („затворил се и се свил, говорел по различен начин, споделял, че не се чувства добре, по-скоро психически, емоционално; уволнението се отразило доста отрицателно на ежедневието му като цяло; започнал да вдига кръвно;; споделял, че има парични проблеми и тежко приемал недостига на парични средства; съвсем до скоро бил афектиран, че реално е уволнен по субективни причини“), както и поради това, че ищецът не установява посредством други, преки и/или косвени доказателства наистина да е (да е бил) в близки, приятелски отношения с И. А. О.. Твърденията на ищеца за наличие на здравословни проблеми се явяват недоказани, защото в тази връзка не ангажира писмени и/или гласни доказателства, вкл. медицински документи (епикризи и др.). Описаната в амбулаторния лист анамнеза не представлява медицинска диагноза, а е снета по твърдение на Р. Д. за това, че „напоследък установил, че поддържа гранични стойности на артериалното налягане“. Прави впечатление, че прегледът е осъществен на 01.04.2025 г., т.е. след като с решение на ВАС е оставено в сила решението на АССГ, отменящо процесната Заповед № 1875/16.09.2023 г. и няма данни от кога ищецът е установил, че „поддържа гранични стойности на артериалното налягане“.

Като съобразява гореизложеното Съдът приема за несъмнено (доказано по подразбиране и частично от свидетелските показания), че: само по себе си уволнението може да бъде причина да създаде у ищеца негативни усещания (раздразнение, гняв, душевен дискомфорт, обичайни притеснения от това, дали ще успее да си намери друга работа). Ищецът не установи и не доказва обаче, посредством други гласни и/или писмени доказателства настъпване на неблагоприятни за него последици, по – големи от признатите по – горе, вкл. „изпадане в силна депресия“; поставяне в деликатна ситуация относно възстановяването на заетите суми от познати; понижаване на телесното тегло, неспокоен сън, състояние на хипертонично сърце; претърпени значими болки, страдания, унижение и психически травми, които продължават и до момента“.

Обезщетение за неимуществени вреди се дължи за конкретно претърпени физически болки и психически страдания, които следва да са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на административен орган, обективирани (както е в случая) в индивидуален административен акт. За процесния случай Съдът приема за неустановено и недоказано ищцовото твърдение, че описаните от него негативни емоции са продължили с голям и еднакъв по степен интензитет, през целия период от издаването на Заповед № 1875/16.09.2023 г., до постановяване Решение № 2872/19.03.2025 г. на ВАС, по адм. дело № 1779/2025 г., с което е оставено в сила цитираното по – горе решение на Административен съд София- град, по адм.

дело № 10366/2024 г., влязло в сила на 19.03.2025 г., а дори и след това.

За да определи справедлив размер на обезщетението (арг. чл. 52 от Закона за задълженията и договорите) Съдът съобрази неубедителността на гласните доказателства, коментирани по-горе, както и дефицитът на други доказателства (вкл. медицински документи), като приема, че исковата молба се явява основателна и доказана, за размер от 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева), представляващи 766 евро и 94 цента. За останалата част, до претендирания размер от 9 000 лева (4 601, 62 евро) исковата молба е неоснователна и недоказана. Върху така определения размер на обезщетението за неимуществени вреди ответникът, предвид петитума на исковата молба дължи и законни лихви, считано от 28.07.2025 г., до окончателното изплащане на присъденото обезщетение.

Изходът на съдебния спор е основание (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) ответникът да бъде осъден да възстанови на ищеца заплатеното възнаграждение на адвоката, но съразмерно на уважената част от иска (766, 94 евро от претендирани 4 601, 62 евро), както и внесената от ищеца държавна такса от 5, 11 евро.

Основателно, предвид отхвърлената част от исковата молба (за 3 835 евро) се явява и искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ) в размер на 102, 26 евро.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на Р. Д. Д. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди, в размер на 766, 94 евро (седемстотин и шестдесет и шест евро и 94 цента), причинени му от незаконосъобразната Заповед № 1875/16.09.2023 г., издадена от изпълнителния директор на Фонда, заедно със законните лихви, считано от 28.07.2025 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявения от Р. Д. Д. – ЕГН: [ЕГН], срещу Държавен фонд „Земеделие“ иск за неимуществени вреди, за размера над 766, 94 евро, до претендирания размер от 4 601, 62 евро.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да възстанови разноските за заплатената държавна такса за образуване на делото, в размер на 5, 11 евро, както и възнаграждението на адвоката, в размер на 93, 30 евро, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА Р. Д. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 102, 26 евро, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: